

אור

הגאולה

הספר שלי אתחלתא דגאולה

ויקהל ■ כ"ב אדר א' תשע"ד 64

עיונים ועצות למעשה מתורות רביה"ק ■ עפ"י העמוד היומי בליקו"מ

התורות שנלמדו השבוע: נ"ה-נ"ז

לוח העמוד היומי

יום	התאריך בחודש	העמוד בליקו"מ	ליקו"מ חז"ל
שבת	כ"ב	סח	ל"ז
ראשון	כ"ג	סט	ל"ח
שני	כ"ד	סז	ל"ט
שלישי	כ"ה	ע	מ'
רביעי	כ"ו	עא	מ"א
חמישי	כ"ז	עב	מ"ב
שישי	כ"ח	עג	מ"ג

לקוטי-הלכות הלכה למעשה

עפ"י הדף היומי בליקו"מ

חושן משפט הל' עדות ד'

א. כל השקרים שבעולם הם בחינת כפירות, שהם בחינת ז' המות הנחש שקיה ערום מכל שפתה לאדם ונחנה בשקריו ורמיותיו והביא מיתה לעולם. (ד - ו)

ב. כל מה שמבצעים ומבטלים השקר ומעלים האמת מתוך השקר על ידי זה יכולין לעשות כלים להמשיך האור למטה, כי הא בהא תליא. (ד - ו)

ג. צריכין תרין סהדין בכל יומא תפלין וברית, ובשבת שבת וברית, כי אין עדות פחות משנים וזה בחינת שני לוחות העדות. (ד - ט)

ד. בשם התינוק נגבל כל נשמתו וחייתו, כמו שכתוב, "נפש חיה הוא שמו". (ד - יב)

"כל השמות של ישראל נמשכין במספר בני ישראל שנמנו במספר שמות, כמבאר בפרשת במדבר... כי שמו יתברך משתף בשמנו ועקר הדיעה ממנו יתברך הוא על ידי שמותיו יתברך שהם נמשכין ונתגליו בעולם על ידי חלקת אלפים למאות שעל ידי זה נעשין צמצומים וכלים לידיעת אמתתו ואז יודעין לקרותו בשמותיו יתברך ומשם ממשכין השם להתינוק הנמול, כי שמו משתף בשמנו."

ה. זה בחינת המצנה להוליד בנים, כי כל מה שנתרבו ישראל לאלפים ולהקבות נכלליו יותר בשקשם ומשכין האור משם ובה תלוי ביאת משיח. (ד - יג)

"כל מה שנתרבו ישראל יותר לאלפים ולהקבות הם ממשכין יותר אור של משיח, ועל ידי זה הוא התקרבות הגאולה, <<<<

מעלת הלימוד

זה שאמר משה, "לא את בניכם וכו' כי עיניכם הראות את כל מעשה ה' הגדל אשר עשה". וקאי על כל הדורות עד הסוף, הינו כי אינו מדבר עם הבנים קטנים שמחן עדין בקטנות ולא נפקחו עיניהם לראות האמת עין בעין, כי 'עיניכם הראות את כל מעשה ה' הגדל אשר עשה, כי מי שמעין ומביט בהתורה עיניו רואות עין בעין את כל מעשה ה' הגדול אשר עשה, כי יודע ומבין האמת שאי אפשר לבדות מלב, חס ושלום, כל אלו הנפלאות והמעשיות והחדושים וכל הנוראות שעשה עמנו וגלה לנו מיום מתן תורה על ידי משה רבנו עד היום הזה כי אם מעשה ה' הפה.

(לקוטי הלכות חו"מ - עדות ד)

תורה נ"ו - ובוים הביכורים

אחר כך היינו אצלו בחג השבועות ואמר אז תורה נפלאה על פסוק ובוים הביכורים בסימן נ"ו המתחלת כי יש בכל אחד מישראל בחינת מלכות. אחר שאמר התורה הנ"ל ושם מדבר מענין בחינת מלכות שיש בכל אחד מישראל וכו' ויש מלכות באתגלגא ובאתבסגא וכו' ויש אחד שאף על פי שבאתגלגא אין לו שום ממשלה אף על פי כן באתבסגא וכו'. אחר כך אמר בפרוש על עצמו לכם נדמה שאין לי ממשלה כי אם עליכם, באמת אני מושל אפלו על כל צדיקי הדור רק שהוא באתבסגא.

(חיי מוהר"ן - כ"ד)

להאריך ימים בטוב ובנעימים

זכרונם לברכה: 1: "כי חיים הם למוציאיהם" - למוציאיהם בפה'. למוציאיהם בפה דיקא, שעל ידי זה זוכה לחיים. נמצא על ידי עסק התורה, ממשיכין אריכות ימים, ואז זוכה לדעת. כי הדעת והשכל הוא בעצמו החיות כמו שכתוב: 2: "החכמה תחיה את בעליה", כי השכל הוא עקר החיות.

חיים

בריאות ואריכות ימים הם משאלת-ליבו של כל אדם עלי אדמות... מי הפתי שיוותר על חיים טובים וארוכים!! מי הוא זה שלא יחפוץ ברחמים ושלוש!! וכל זה נמצא בהישג יד, קרוב כל כך, כל כך... "לא נפלאה היא ממך ולא רחוקה היא"...

לימוד התורה הקדושה!!! האדם רוצה להמשיך חיים משורש החיים, להצליח בחיים, להצליח בחינוך הילדים, לקבל דעת ישרה ואמיתית איך להתנהג עם הסביבה, עם החברים, לקבל את האור בצורה הנכונה ובמינון המדויק, שלא יהיה בבחינת ריבוי אור. לכל זה ועוד זוכים על-ידי התורה הקדושה, תורת חיים.

אבל--- לא מספיק לימוד במחשבה, צריך שהלימוד יהיה בפה מלא. כך, ורק כך ממשיכים את כל המתנות הנפלאות, שזוכים להם על-ידי התורה הקדושה.

ס"ק ג': ועל כן צריך לעסק בתורה בפה דיקא, כי בשצריכין לקרות את אחד בשמו צריך לקרותו בפה דיקא, ואי אפשר לקרותו בשמו במחשבה בעלמא. כן אי אפשר לקרות את חי החיים בשמו, כי אם על ידי הפה, ולא על ידי המחשבה לבדה. וזה שאמרו חכמינו,

הרב ר' אברהם ב"ר נחמן ז"ל סיפר בשם רבינו ז"ל שאמר פעם אחת לתלמידיו "איך קען אייך והלוואי איר זאלט אייך קענען א שעה פאר דעם טויט ווי איך קען אייך א צינד" (אני מכיר אתכם והלוואי שאתם תכירו את עצמכם שעה אחת לפני מותכם כפי שאני מכיר אתכם עכשיו). כלומר כי קשה להאדם להכיר את מקומו, כי האדם כשטועה בדרכים נבוכים סובר כי הולך בדרך ישר וכמובא בליקוטי מוהר"ן סימן נ"ו, כי יש הסתרה בתוך הסתרה וכל הדברים רעים דומים למישור גמור ח"ו והכל הוא ישר בעיניו ח"ו. ה' ישלח לנו משיחו הולך תמים וינחנו בדרך הישר אמן כן יהי רצון.

(נחל נובע)

"התורה נקראת אור, דכתיב: 'תורה אור', גם התורה צריכה להיות בפה, כמו שאמרו רבותינו ז"ל: "כי חיים למוצאם - בפה", ולפי זה אם תחבר אותיות 'אור' עם אותיות 'פה' יהיה צירוף "רפואה", ובא לומר אפילו תורה שלומד הוא עצמו לא תהיה רפואה למכתו, ולכן כתיב בתורה: 'רפאות תהיה לשריך',

ונראה לי בס"ד באומרו למכתו, כי הזוהמא של הנחש היא המכה העצומה שיש באדם, ואין אדם נטהר מן מכה זו אלא על ידי התורה! כי לכן נמשלה למים, לומר לך מה מים מעלין את האדם מטומאה לטהרה כך התורה וכו', וידוע לימוד התורה הוא באות 'למ"ד' שגבוה מכל האותיות, ואות 'וא"ו' רמז לתורה שבע"פ שהיא ששה סדרים, הרי אותיות 'לו' רומזים לתורה, ועל ידי שנטהר מן הזוהמא שהיא המכה מכח לימוד התורה, על כן יכנסו אותיות 'לו' בתוך 'מכה' ותהיה צירוף: "מלוכה", (מרומז הענין המוזכר בתורה, שע"י לימוד תורה, המלכות כראוי וכו'. עיין בפנים.)

ובזה פרשתי רמז הכתוב: 'ותיפי במאד מאד ותצלחי למלוכה', 'מאד מאד' - זו תורה שבע"פ דכתיב בה: 'ארוכה מארץ מדה ורחבה מני ים', ולזה כפל מאד מאד - מצד האורך ומצד הרחב, ועל ידי כן 'תצלחי למלוכה' - שיכנסו אותיות 'לו' ב'מכה' ותהיה צירוף 'מלוכה'.

כלים

"הגם שחי החיים יודע גם מה שבמחשבת האדם, אך מחמת שעיקר חיות האדם הוא בחינת המחשבה והשכל שהוא בחינת למעלה מו' קצוות, למעלה מהמידות, ובאמת צריכין לקבל את החיות במידה, כי בלא מידה וצימצום אי אפשר לקבל החיות מהשם יתברך מחמת ריבוי אור, שמטעם זה צריכין לקבל החיות על ידי עסק התורה דייקא שהוא שמו של הקדוש ברוך הוא ששם נגבל החיות כביכול במידה, מטעם זה עצמו צריכין לעסוק בתורה בפה דייקא שהוא בחינת גבול ומידה, ולא על ידי המחשבה שהיא בחינת למעלה מהמידות כנ"ל."

הסיבה שהחיות נמשכת דווקא על-ידי לימוד התורה היא - כי בתורה נמצא שורש החיות והשפע המקיים ומחיה את העולם.

וצריך דייקא לימוד בפה כי כידוע בתורת הסוד שכדי להמשיך שפע וחיות, נדרש מקודם להכין כלים, והפה הוא הכלי שדרכו נמשך השפע.

"האדם בעסק התורה צריך ליחד שם הוי"ה ושם אדנ"י, ולכן אמרו רבותינו זכרונם לברכה: 'כי חיים הם למוצאיהם, למוציאיהם

בפה', היינו דשם אדנ"י הוא בחינת כלי, ושם הוי"ה בחינת אור פנימי שהוא בתוך הכלי, לכך שם אדנ"י נקרא נרתיק לשם הוי"ה, וידוע כי הפה הוא בחינת שם אדנ"י, בסוד אדני שפתי תפתח, והתורה עצמה היא בחינת שם הוי"ה, לכך צריך שיוציאם בפה, ולזה סיים 'ופי' - שהוא בחינת שם אדנ"י, 'יגיד תהילתך' - היא התורה שהיא סוד שם הוי"ה... התורה שנקראת מים שהיא חיים לאדם על ידי הטהרה שמטהרתו, צריכה להיות בפה כאשר אמרנו, דנמצאת הטהרה נעשית במים שבתוך הכלי שהוא הפה."

גילוי ההסתרות

ס"ק ח': "ועל ידי זה הדעת, יוכל לידע שאפלו בתוך ההסתרה בעצמה, ואפלו בתוך ההסתרה שבתוך הסתרה, גם שם מלבש השם יתברך, דהינו התורה. ומאחר שידוע שאפלו בתוך ההסתרות יש שם השם יתברך, מזה בעצמו נתגלגל ההסתרות, ונעשה מהם תורה. ואפלו מהסתרה שבתוך הסתרה, נעשה תורה."

כשהאדם מתחבר לתורה הקדושה, הוא לומד את התורה בפה כראוי. זה מרומם, מגביה ומעלה אותו... כל החושך וההסתרות מתבטלים ממנו, והוא זוכה על ידי זה לצאת מכל המדרגות והמקומות הנמוכים שנפל אליהם ולהתקרב להשם יתברך.

"כי עקר הברור על ידי הדבור בפה דייקא, בבחינת פי חיים הם למוציאיהם בפה דייקא, בחינת תורה שבעל פה. ועל כן אי אפשר לדעת שום דין ופסק מדיני התורה על ידי התורה שכתב לבד, כי אם על ידי תורה שבעל פה שמברכת כל דיני התורה, כי עקר הברור בין טהור לטמא, בין פשוט ופסול, בין אסור והתר, הוא רק על ידי התורה שבעל פה, שהיא בחינת דבור הפה, היינו שהדבור יורד עד בחינת נגלגל ומברך משם כל הברורים ועל כן על ידי הדבור יכולין לצאת ממדרגה פחותה ושפלה, כי הדבור מאיר בכל מקום ומברך הטוב מן הרע, דהינו הטהור מן הטמא וכו'."

למעשה

צריך להמשיך את התורה ממחשבה לדיבור ומשם לקיום למעשה...

"בענין המשכת התורה ממחשבה לדיבור, ומשם למעשה וקיום, שיוצא מהדיבור. שבכל זה ממשיכים וזוכים לחיים, במידות וימים. ושבלא מידה, אי אפשר לקבל את החיים מהשם יתברך, מחמת ריבוי אור."

1. ערבין נ"ד. 2. קהלת ז. 3. בניהו בן יהוידע שבת קיט - ב. 4. פרפראות לחכמה על תו' נ"ו. 5. בן איש חי - הלכות שנה ראשונה - תזריע טהרות. 6. ליקו"מ תו' נ"ו. 7. ליקוטי הלכות יו"ד - סימני עוף טהור ג, וכן גם מבואר בפרפראות לחכמה על התורה ע"ש. 8. ביאור הליקוטים על תו' נ"ו.

>>>> זוהו: "הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני ה' בעתה אחישה", כי על ידי רבוי ישראל לאלפים ורבבות, על ידי זה ימהר ביאת משיח."

1. משיח ידע בשלמות איך לצמצם האור ולחלקו, כדי להודיע לבני האדם גבורותיו וכו' למען דעת כל עמי הארץ כי ה' הוא האלקים וכו'. ועל כן אף תמלא הארץ דעה וכו' וכלם ידעו אותו למקטנם ועד גדולם והכל על ידי שידע לצמצם ולחלק האור באופן שיוכל כל אחד לקבלו כפי ערכו. (ד - יג)

2. אמת הוא ראש, תוך, סוף כמובא, כי האלף הוא ראש לכל האותיות. והת"ו הוא סוף כל האותיות והמ"ם באמצע. הינו שעקר האמת הוא פשוט מראש ועד סוף. (ה - ב)

3. אמת הוא עקר תקון העולם, כי בו חתם הקדוש ברוך הוא את עולמו, כמו שכתוב: "בראשית בריא אלקים". סופי תבות אמת. (ה - ב)

4. עקר האמת פשוט מראש ועד סוף, שבעל דרגא שבעולם ימצא את ה' יתברך שהוא עצם האמת בין בעלגה בין בירידה ושללא יתפך האמת שלא כסדר הן מחמת העלגה הן מחמת הירידה. (ה - ב)

"לפעמים האדם מחמת עלותו בעשירות או בהכמה שהוא למדן מפלג בתורה על ידי זה נוטה מן האמת ומהפכו מסדרו האמתי וחולק על צדיקי אמת ויראים. וכן לפעמים מחמת ירידתו הגדולה שגבל וירד בגלות התאוות מאד כל אחד כפי ירידתו עד שמחמת זה נופל בדעתו כאלו אפס תקוה עד שהפעל דבר רוצה להפילו שיתאש מן הרחמים, חס ושלום, ונדמה לו שלפי האמת כבר אבדה תקותו חס ושלום. באמת לא כף הוא האמת האמתי, כי כבר גלה לנו ה' יתברך רבוי רחמים שאינם כלים על ידי משה רבנו ועל ידי הצדיקים האמתיים שאחריו שגלו ש' יתברך בכל מקום."

5. כל העולם נברא רק בשביל לגלות מלכות על ידי האדם. (ה - ח)

יא. הן הן גבורותיו ונוראותיו שברא יש מאין המחלט והכל בשביל לגלות מלכותו, על ידי זה דייקא, על ידי שהאדם יאמין בהאמת ויבטל עצמו עם כל העולם התלוי בו בבחינת מה <<<<

ותעזור לי ותושיעני לעסוק בהתורה הקדושה בפה מלא, להוציא דברי תורה בפי בשלמות. ותתן לנו כח לקרות אותך חי החיים על ידי התורה הקדושה אשר היא שמך, ועל ידי זה נזכה לקבל ולהמשיך עלינו חיים טובים וארוכים מאתך, כי אתה חי החיים ואתה מחיה כל העולמות מראש ועד סוף על ידי התורה הקדושה, אשר היא שמך, כי היא חיינו וארך ימינו. ותזכנו לקבל החיים בהדרגה ובמידה, על ידי המידות והכלים הקדושים הנעשים על ידי הפרשיות והפסוקים והסדרים והתיבות והטעמים והנקודות והתגין והאותיות של התורה הקדושה, ונזכה על ידם לחיים טובים וארוכים ורחמים ושלוש ודעת דקדושה.

לעשות מתורות תפילות

(לקוטי תפילות ח"א - נ"ו)

ס"ק ב': "וצרין כל אחד, לבלי להשתמש עם בחינות הפלכות שיש לו להנאתו ולצרכו. שלא תהיה בחינות הפלכות אצלו כעבד למלאת תאנותו. רק שתהיה בחינת הפלכות בבחינת בן חורין. בבחינת: "אשרין ארץ שפולכן בן חורין", שהפלכות יהיה אצלך בן חורין. לבלי להשתמש בו להנאתך."

פחיתות כבוד?

באחת מדרשותיו סיפר הגה"צ רבי יהודה לייב חסמן זצ"ל על עצמו:

"פעם, בעת שעמדתי ברחוב ושוחחתי בענין כלשהו עם יהודי מסויים, עבר בצידו השני של אותו רחוב נער מבני העיירה, נער פשוט, בעל מלאכה. כאשר הבחין בי הנער - קרא אלי וביקש: "אנא רבי, בוא אלי רגע שכן דבר לי אליו!"...

לא ראיתי כל פחיתות כבוד בהענות לבקשתו של הנער, ומאחר והשיחה בה שקוע הייתי עתידה היתה להמשך זמן מה - ביקשתי את מחילתו של בן-שיחי אך לרגע, חציתי את הרחוב, שמעתי את

ויקשר תמיד
אלקותו במחשבתו בבחינת
חשב מה. (ה - ח)

יב. אין אנו חולקין חס ושלום, בחינת מלכות לעצמנו חלילה, רק אנו מודים ומודיעים, כי מלכותו בכל משלה שהוא יתברך מושל ומולך בכל, מרום כל דרגין עד סוף כל דרגין, עד תכלית דיוטא התחתונה, כי אפלו בעשר כתרין דמסאבותא מושלת מלכותו יתברך. (ה - ח)

יג. אפלו בתוך מצולות ים הרבים מאד מאד השוטפים על האדם בהמון גלי הים ממש בבחינת כל משברך ורגליך עלי עברו, מכל שכן כמו שידע האדם בעצמו מה שעבר עליו ולהיכן ירד ונשלך על ידי מעשיו אף על פי כן גם שם יש דרך ונתיב תמיד לשוב אליו יתברך. (ה - ט)

"הצדיקים אמתיים והקרוכים אחריהם ממשיכים זה הדרך בכל שנה ושנה שהעקר הוא במה שיוצאים ומודיעים בכמה לשונות ואזהרות וכוונות הרבה בלי מספר שה' יתברך עדין עמנו עם כל אחד ואחד אפלו עם החוטא הגרוע שבכל העולם כלו, כי מלכותו בכל משלה וכל זמן שהאדם חוזר זאת בדעתו ולבו ומכניס זאת בלבו באמת אזי בודאי יש לו תקנה גדולה כל ימי חייו לזכות לדרך התשובה באמת."

המן עמלק

מיהו המן עמלק?
איך נלחמים בו?

"על-ידי תאנות ממון מתגבר חס ושלום מלכות הרשעה שהיא מלכות המן עמלק שהיא רודפת תמיד אחר מלכות דקדושה שחיותה היא על-ידי הדעת שהיא התורה. ומלכות הרשעה היא ההפוך מזה כי מתאנות תמיד לאסוף ממון וכולעת ניצוצות הקדושה הנעלמים בממון שהוא בשרשו גניין עלאין. וכל אחד פני שמשבר תאנות ממון ומושך עצמו אל התורה והדעת דקדושה פן מוציא הניצוצות הקדושים ממלכות הרשעה.

(קיצור ליקוטי מוה"ר"ן - תורה נ"ו)

"זכור את אשר עשה לך עמלק", כולם יודעים, עמלק צריכים להכות אותו. להכחיד אותו. להרוג אותו. אבל מי זה עמלק? עמלק זה אנחנו... בכל אחד ואחד יש בתוכו עמלק, וכל זמן שעמלק בתוכו, לא יעזור. נהרוג את המן יבוא טיטוס, יבוא אספניוס, יבוא סיסרא, יבוא היטלר, שכל אלו מהקליפה של המן.

מי זה המן? מי זה עמלק? עד שאני לא יהפוך את עצמי, ישנה את עצמי, אני בעצמי עמלק! וזהו עבודת הפורים: "ונהפוך הוא" - שכל אחד צריך להתהפך מהקצה אל הקצה, להפוך את עצמו... וכך מכניעים ומבטלים את קליפת המן עמלק.

וזה: "ומרדכי ידע את כל אשר נעשה" - מה זה נעשה? הוא ידע מאיזה עבירה נעשה המן, הוא ידע איזה עבירות עשו שמזה נברא המן, כי המן נהיה מעבירות.

"ראשית גוים עמלק" - מי זה הסטרא אחרא הזה? מי זה עמלק? עמלק זה התאנות ממון שיש לכל אחד!!! עד שיש למישהו חשק לכסף, רצון לכסף, תאוה לכסף. זה עמלק. כל תאוה שלא צריכים אותה זה עמלק...

צדיקים לא ראו צורה של זו. וכמו שמסופר על ר' שלמה וקסלר שמעולם הוא לא ראה כסף, הוא לא ידע מה זה כסף... ופעם אחת הוא נסע לקבר רחל ולחברון, ואשתו הכינה לו שתי שקיות ואמרה לו: את השקית הכסף הקטנה תתן לטקסי של קבר רחל, ואחרי זה תתפוס טקסי שני לחברון, ולו תביא את השקית הגדולה. והוא לא זכר את מה שהיא אמרה לו, ונתן את השקית הגדולה לנהג של קבר רחל, אחר כך הוא הגיע לעצור טקסי לחברון והוא לא רצה לנסוע, כי הוא הביא לו את השקית הקטנה שזה לא היה מספיק בשביל לנסוע לחברון.

וזה שכתוב אצל עמלק: "ויזנב בך כל הנחשלים אחריך" - זה שהוא הפיל אותם לתאוות ממון. וכמו שהמגילה מתארת לנו מיד בהתחלה את העושר של אחשורוש, שזה כל ענינו של המן עמלק להראות את העושר. וכמו שכתוב אצל המן: "רוב עשרו ורוב בניו".

הצילוני

מקליפת המן עמלק,
וזכני לקדושת מרדכי ואסתר

עמלק זה פגם התפילה

עמלק הוא זממת הנחש, כי עמלק פגר בעקר והיא פגם התפילה, והוא עקר החשך והבלבולים המתגברים בשעת התפילה. ועקר התגברותו על החלושי פח שבישאל בבחינת ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ונגע וכו', הינו על אותו שתפלתו חלושה, ששם רוצה להתגבר, חס ושלום, להפך האמת לשקר. ומסבב בשקרים שהם המחשבות זרות והבלבולים ואינו מניח להתפלל.

ועל כן עקר מפלת המן עמלק הוא על ידי תפילה, שאז זוכין לראות הפתחים לצאת מן החשך מקלפת עמלק, וזוכין לצאת מאפלה לאורה, בחינת: ליהודים היתה אורה, הנאמר במפלת המן עמלק.

(לקוטי הלכות חו"מ - דינים א)

שאמרו שרואים את יוסילי ונופלים ומתים, עד שמתו על ידי זה הרבה ערלים, לבד הסוחרים איתו, שמתו כולם, והיתה יד ה' ומגיפה בהם. וטכסו עצה הגויים מה זה, ועשו כל גדולי העיר אספה לטכס על זה על המגיפה שבהם, ובעת האסיפה היה גם ביניהם משומד אחד ואמר להם מה לכם לטכס עצה בזה הלא הדבר הוא פשוט שהיהודים נוהגים ליתן סכין בתוך קבר ההרוג ואומרים לו שינקום בהגויים, וכן עשו גם ביוסילי זה שנהרג שנתנו לו סכין בתוך קברו ואמרו לו שינקום, ועל כן הם רואים את יוסילי ונופלים ומתים, ועל כן היהודים הם גרמא בנזקין בזה, ועל כן צריך לנקום מהם.

וכאשר שמעו את זה הסכימו כולם ביניהם שבאור הבוקר ילכו ויחפרו הקבר של יוסילי, ואם ימצאו שזה אמת אזי לא ישאירו חס ושלוש שריד ופליט אם ימצאו בתוך הקבר סכין, והזהירו ששום איש לא ידע מה שחכימו על האסיפה.

(המשך יבוא אי"ה שבוע הבא)

סיפורים ושיחות מפי חסידי ברסלב

בעיר הגדולה קראקא, בגאליציה, בזמן הגאון הצדיק הבי"ח ז"ל חותנו של הטורי זהב ז"ל. היה מעשה שהיה איש בחור אחד שמו יוסילי והיה איש פשוט והיה סוחר עם ערלים. ופעם אחת היו הערלים עליו בכעס על שהיה זריז מופלג לסחור והיה להם קנאה עליו והרגו אותו ולא נודע מי הרג אותו.

והמנהג היה בימים קדמונים שכשמצאו הרוג נתנו אצלו בקבר סכין קטן כדי שינקום את דמו מרוצחיו, (ומובא מזה המנהג גם בשו"ע) וכן עשו גם כאן בעת שקברו אותו נתנו סכין בקברו אצלו, ואמרו לו: שינקום את דמו מרוצחיו.

וכאשר סגרו את קברו היה פלא, שתיכף התחילו הערלים שסחרו איתו ואמר אחד להשני: הנה הוא רואה את יוסילי הולך עם סכין להרגו, ותיכף נפל ומת. וכן היה עם השני והשלישי כנ"ל

על ידי השתוקקות שאדם משתוקק לביאת ארץ ישראל, על ידי זה נשפע פרנסה גדולה.

(ארץ ישראל - ג' ח"ב)

"ויואמר ה' אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך" – ר' אמי בשם ריש לקיש אמר נכסי חוצה לארץ אין בהם ברכה, אלא משתשוב אל ארץ אבותיך אהיה עמך.

הכא את אמר ואהיה עמך, ולהלן את אמר ואהיה עמך בכל אשר הלכת, אלא דוד על ידי שהוא מפרנס את ישראל היה אומר לו 'ואהיה עמך בכל אשר הלכת' אבל יעקב על ידי שהוא מפרנס את ביתו הוא אומר לו שוב אל ארץ אבותיך וגו'.

[הרי ארץ ישראל בה קיום ברכת השפע והפרנסה. ועל כן המשתוקק לביאת ארץ-ישראל, ונפשו נקשרת אליה, על ידי זה זוכה ונשפע פרנסה גדולה, כי יעקב אבינו שאמר חלקי בארץ החיים והשתוקק לארץ ישראל ולהקבר בה, אמר לו הקדוש ברוך הוא, שוב לארץ אבותיך, ועל ידי ההשתוקקות תזכה לפרנס את ביתך. (מראה מקומות על ספר המידות)]

(מדרש רבה בראשית)

"מה שקרא לנהר פרת הנהר הגדול והכתוב מונהו רביעי בנהרות גן עדן, מפני שהוא דבק לארץ ישראל, וכן המשל אומר עבד מלך מלך, הדבק לשחור וישתחוו לך. ולפי שהארץ הקדושה היא מבחר הישוב, ובית המקדש ששם נקרא הבית הגדול, והעובד שם נקרא הכהן הגדול, וה' השוכן בקרבה נקרא האל הגדול, וכן הזכיר שלמה המלך ע"ה בדברי הימים ב: 'והבית אשר אני בונה גדול, כי גדול אלהינו מכל האלהים', לכך קרא הכתוב אף הנהר הסובב אותה הנהר הגדול."

[אם נהר גשמי מעצם זה שהוא דבק בארץ ישראל נקרא 'הגדול' כאילו הוא בארץ ישראל, אף על פי שבאמת אינו נמצא בארץ ישראל. קל-והומר אדם הנכסף ודבוק בארץ ישראל, שזה כאילו הוא בארץ ישראל, ונמשך עליו שפע ארץ ישראל.]

(רבנו בחיי בראשית טו – יח)

"מי שיש לו תאוה והשתוקקות לארץ ישראל, בכפרט מי שטעם טעם האמת של ארץ ישראל, כשפוגע ומתועד יחד עם אדם שהיה אצל צדיק אמתני על ראש השנה, הוא מחיב להרגיש אז טעם ארץ ישראל, כי על ידי זה האיש נעשה גם זה האויר בבחינת ארץ ישראל, וראוי שיתעורר לו עתה השתוקקות ונגעגועין לארץ ישראל, כל אחד לפי בחינתו. ועקר הדבר שיהיה באמת ובתמימות. [מבואר שעל ידי הכיסופים לארץ ישראל, נעשה כאילו הוא בארץ ישראל, וכבר ידוע שכל השפע נמשך בארץ ישראל.]

(ליקוטי מוהר"ן - תורה מ' – ח"ב)

למדא הלימדא

על דברי הישמעתי ממורי" (המוזכרים בספר תולדות יעקב יוסף) היו מספרים, שר' פנחס מקוריץ היה אומר: - בכל אחד מן הישמעתי ממורי" אפשר להחיות מתים. ומסופר, שחותנו של ר' יעקב שמשון משיפיטובקה בנו של ר' פנחס מקוריץ, ר' דוב ב"ר בונים, אמר לחתנו קודם נסיעתו לארץ ישראל: "ידעתי שאביך מסר לך הישמעתי ממורי". בבקשה ממך מסור לי גם כן קודם נסיעתי לארץ ישראל לכל הפחות ישמעתי ממורי" אחד. הרי אין לך להיות חושש שמא אהיה משתמש בו, לפני שאני נוסע מכאן. "נטלהו ר' יעקב שמשון לקרן זוית וגילה לו. חבקהו חותנו ונשקהו וקרא: "ווי, ווי, למה לי לעזוב אותך ולנסוע לארץ ישראל!" אמר לו ר' יעקב שמשון: "מה שהוחלט הוחלט, וכבודו צריך לנסוע."

לקוטי מוהר"ן תורה נ"ו

על ידי הדעת נגדל השלום... וכל מה שמתרבה הדעת, מתרבה הרחמנות והשלום. ועל כן הפרנסה בנקל, בבחינת (תהלים קמ"ז): "השם גבולך שלום, חלב חטים ישביעך"